

יאיר ניצני מרים גבה

אהובה בשחקים

בתי התחילה לעבוד כדיילת - ובחלומי אני מדיין טיסה שבה סוף סוף אוכל לגמול לה על כל השנים

איור: טל לזר

עונת הנופשים בעיצומה, ונתב"ג שובר שיאי

עומס וכולנו בדרך לחופשה שבה יפנקו אותנו כמו שאנחנו בטוחים שמגיע לנו. חוץ מכוכבי סרטון "טיסת השוקולד" הקלאסי, והישראלי השיכור שהורד השבוע ממטוס בדרך לספרד בסרטון ההמשך "טיסת ליקר השוקולד", כולנו מקבלים את הכללים של חברות התעופה - שלמשך כמה שעות הופכים אותנו לחניכי פעולה בצופים שממלאים את הוראות הרשג"ד והמדריכים.

הרשג"ד הוא מנהל השירות בטיסה, המדריכים הם הדיילים, ואנחנו משתדלים למלא כל הנחיה שלהם גם אם אין לנו מושג למה לפני הנחיתה צריך להרים את משענת המושב, כאילו אם לא נשב זקוף גם המטוס ינחת עקום.

הטייסים הם ראשי השבט, וכמו בצופים, בדרך כלל לא נוכח לראות את פניהם אלא רק נשמע את קולם במערכת הכריזה בסגנון קופאית ראשית בסופה, מה שרק יגביר את המיתוס סביבם ויגרום לנו למחוא להם כפיים על כך שהביאו אותנו בשלום לארץ ולשקית הדיוטי המובטחת.

מורה, כבר כילד התרגשתי למראה של אנשים במדים מגוהצים. שוטרים, חיילים, ימאים ודיילים עושים לי את זה. לאחרונים יש איזה זוהר חו"ל שכוה, אפוף ריחות בושם בינלאומי ומוצרים פטורים ממכס.

המראה של קבוצת דיילים במדים מצוחצחים, צועדים לעבר המטוס כשהם מסודקים, מדוגמים, עם טרולי מיני-מלי, סיכת החברה, צעיף צבעוני וכובע תואם, ממלא אותי קנאה וגורם לי להרגיש כמו צב יבשה סטטי ומשעמם עם מחסור חמור בחותמות בדרכון.

הישראלי אמביוולנטי ביחסו לדייל. מצד אחד, למשך כמה שעות הוא תלוי בו לחלוטין. ברצות הדייל הוא יוכה לאוכל, שתייה ושמיכה; ואם לא, יאלץ להסתפק בחצי שקית במבה שנשארה בתיק ולהתכסות במגוין "אטמוס-פירה". מצד שני, הוא מרגיש שהדייל עובד אצלו במשי רה מלאה, ובמהלך טיסה של חצי שעה מלוך לקפריסין הוא מצפה לקבל יחס כמו שמקבל סולטן ברוני בג'מבו הפרטי שלו.

לא מזמן, בעודי מנמנם בטיסה מאי פה לאי שם, הת-

עוררתי למשמע צעקות רמות. התברר שאחד הנוסעים הפיחות רגועים סטר לדיילת, בליווי ההסבר המנומק "כ"אמא שלך, דרכת עלי". לפני שהספקתי להיחלץ לעזרתה האירוע טופל בידי הדיילים, ולשמחת בירידה מהטיסה קיבל את הבחור משמר כבוד של שוטרים שלקחו אותו לביקור ממלכתי בויזנאנה. הסיבה שלאחרונה אני רגיש אפילו יותר מהרגיל לכבד דם של אנשי צוות האוויר, היא שבתי האמצעית הפכה לדיילת אוויר. פתאום אני מבין שהעבודה הזוהרת היא די מעייפת.

נכון, רואים עולם, אבל רואים

גם הרבה נוסעים שהתנהגותם מזכירה יותר את עולם החי. צריך להיות על הרגליים במשך שעות ובהרבה מקרים כש-מגיעים ליעד, הצוות ממתיך כמה שעות בשרה ועולה על הטיסה חזרה עם מחזור חדש של נוסעים מלאי דרישות. באותה טיסה לא יכולתי שלא לחשוב מה היה קורה לסו-טר החצוף אם היה חוצה את הגבול עם בתי. כמו שאני מכיר אותה, כיוצאת יחידת מגל, הוא היה מצטער על הרעיון הטיפשי. ראשו היה מתחבר לברך שלה או למגש עם קפה חם, והיא היתה שואלת אם הוא מעוניין גם לקנח בכוס תה. בניגוד לכישורי קרב המגע המפותחים שלה, יש לומר שבתי אינה מתאפיינת בתודעת שירות גבוהה. מאז ומתמיד, עוד הרבה לפני שסבלה מיעפת ומסתם עייפות מטיסות,

היא הזדהתה יותר עם צד הנוסעים ומקבלי השירות ונהיגה, למשל, לדרוש באופן סדרתי שיביאו לה שוקו למיטה. היא פחות חזקה גם בהכנת קפה, ונוהגת לבקש שאכין לה ארוחות בוקר מפנקות ואדאג לספק לה זרם חזק של מים חמים באמבטיה.

אם חלה איזו תקלה בשירות, נגיד שמפו שנגמם, VOD שנתקע או אינטרנט שלא מתקדם בקצב משיע רצון, היא עשויה להגיב באופן שבמקום אחר היה גורם לנחיתה בלתי מתוכננת. אבל אני סמוך ובטוח שכשהיא עולה למיטתה היא הופכת ממטופלת למטפלת, משנה כיוון ודואגת לרווחת הנוסעים.

בחלומי אני מדיין טיסה שבה אני הנוסע והיא הדיילת, וסוף סוף אוכל לגמול לה על כל השנים - לדרוש ממנה שמיכה, להתלונן על הכרית, להחזיר את הקפה בטענה שהוא לא מספיק חם ואת החביתה בטענה שביקשתי עין הפוכה. להציק בשאלות כמו מתי מגיעים, מי הטייס ולמה לפני הנחיתה חייבים לפתוח את התריס גם אם לא מתחשק לי לראות את הנוף הקסום של בוקרשט.

ילדה שעובדת קשה זה עניין חיובי ואני מעורר אותה, גם כי בני משפחה של דיילת אמוריים לזכות בהמשך להטבות אוויריות. אלא שביציאה לטיסה, שמת, שממש לא מותאמות לסדר היום של בני הבית, היא פותחת וסוגרת דלתות ומגירות ואני מנסה להסביר לה שאם תעשה את כל הפעולות קצת יותר בשקט ולא תעיר את כולם, היא תמנע את המצב המצער שבו משפחה שלמה חיה בג'ט לג.

בתי אמנם נבונה ומנוסה, אבל היא עדיין

צעירה ואני חושב שאני בהחלט יכול לתרום לה כמה רעיונות מניסיון הטיסות המצטבר שלי:

● בטיסות החוזרות מבורגוס, לא מומלץ להציע מוצרים פטורים ממכס. הם חוזרו מהקווינו ויש סיכוי סביר שהי פסידו שם משכורת שנתית פלוס טבעת נישואים, כך שכל הצעה תמימה לרכישת בושם עשויה להיתפס מצידם

כאילו את מנסה להוציא להם את העיניים.

● העובדה שכדיילת את רואה את רוב הסרטים שוב ושוב יכולה לסייע לך מול נוסע מעצבן במיוחד. כשאת מזהה אחד כזה, לחשי באוזנו את סוף הסרט, כך שיבין שלא כדאי להתעסק איתך. אופציה נוספת היא למוזג לו קפה ממש עד סוף הכוס. סיכוי סביר שהמשקה הרווח יישפך עליו בקפיצה הראשונה.

● אם נוסע או נוסעת מסרבים לשבת על יד אישה או גבר מסיבות דתיות, ואין מקום בטיסה, הציעי להם לטוס עם כיסוי עיניים.

● עובדה ידועה היא שמבחינת הדיילים, נוסע טוב הוא נוסע ישן. אל תחכי שזה יקרה מעצמך, קחי יוזמה והציעי לממונים עליך להגיש לנוסעים חמין כבד ולהקריין להם סרטי איכות משעממים של ברגמן. לא תשמעי מהם עד הנחיתה.

● את רווקה, צעירה, זוהרת ויפה, ויש מצב שנוסעים צעירים יחזרו אחריך. אני יודע שרעתי לא ממש נחשבת, אבל אם את מתלבטת ויש לך אפשרות לבחור בין כמה מחזורים - שכולם חכמים, יפים ונחמדים - תני עדיפות לאלו שיושבים במחלקת עסקים.

● לפעמים מערכת המולטימדיה מקולקלת ואת תאלצי להדגים היכן נמצאים פתחי החירום בתנועות הידיים המ-שונות לפניך ולצדדים. כמי שמופיע לא מעט לפני קהל שמציץ בנייד כל הזמן, אל תיעלבי. הנקמה תגיע אם חלילה יהיה צורך בפתחי החירום, כשמי שלא הקשיב לא יידע לאן ללכת והיכן גלגל ההצלה. כשהוא ישאל, תעני ש-עשה בדיוק מה שאמרתי בסרט.

● ילדים ותינוקות יכולים להיות מטרד גדול. אמצעי ש-טות עתיקות מהמסורת היהודית של ברית המילה וטבלי את המוצץ בוויסקי. התינוק יישן כל הטיסה.

● בטיסת החזור מהודו, יש מצב שתיתקלי בצעירים ש-עני יותר מדי ויספרו לך שהם דולפיין או קיפוד. אין טעם לנסות להסביר להם שהם טועים, להפך, הציעי להם בארוחה משהו מהעולם שלהם, נגיד טונה או סרדינים.

לסיכום, אם עליהם לטיסה וראיתם כפילה שלי בר-

מות דיילת צעירה ויפה שעובדת עם עגלה בין השורות ומציעה קפה - נא להתנהג בהתאם. ●

yairn@israelhayom.co.il